

Τελείως περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἀναλύσω-
μεν τὸν ἄνω πίνακα διότι καὶ σαφῆς εἶναι καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ δεικνύει τὸ μέγεθος τῶν ἐπιτελε-
σθεισῶν προόδων τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων.

Λάρισα Νοέμβριος 1908.

ΑΡ. Θ. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥΣ

*Ἡ ἐπομένῃ διατριβῇ τοῦ συναδέλφου κ.
Κτενᾶ ὑπεβλήθη πρὸς δημοσίευσιν ἀπὸ
τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, μὴ μέχρι
σήμερον καταχωρηθεῖσα ἐν τῷ περιοδικῷ
ἐνεκεν ἑλλείψεως χώρου.*

ΑΙ ΔΙΑΠΛΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΖΩΙΚΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Ἡ ποικιλία εἰς τὴν γεωλογικὴν σύστασιν
τῶν ἑλληνικῶν ὀρέων, ἥτις κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη πολλαχοῦ ἀπεκαλύφθη, λαμβάνει προϊόντος
τοῦ χρόνου ἔτι μᾶλλον πολύπλοκον μορφήν.

Ὁὗτω ἀνακοινοῦται τελευταῖον εἰς τὴν γεω-
λογικὴν ἑταιρίαν τῆς Γαλλίας ἡ ἀνακάλυψις
διαπλάσεων τοῦ παλαιοζωϊκοῦ αἰῶνος εἰς τὴν
Πάρνηθα, εἰς μίαν ὄροσειρὰν δηλαδὴ, τῆς ὁ-
ποίας τὰ πετρώματα ἐθεωροῦντο κατ' ἐξοχὴν
γέννημα τοῦ μεσοζωϊκοῦ αἰῶνος.

Διὰ τῆς ἀνευρέσεως τῶν διαπλάσεων τούτων,
ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν
τὸ ζήτημα τὸ ἀπασχολοῦν τὴν ἐπιστήμην ἀπὸ
τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τὸ τῆς ἡλι-
κίας δηλαδὴ τῶν κρυσταλλικῶν πετρωμάτων
τῆς Ἀττικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Πάρνης καθί-
σταται ἡ κλεῖς, διὰ τῆς ὁποίας θὰ γνωσθῇ ὀρι-
στικῶς ἡ σύστασις τῆς ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλ-
λάδος.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Συνεδρίασις τῆς 7 Δεκεμβρίου 1908. «Ὁ κ.
C. Renz, ὅστις ἀνεγνώρισεν ἤδη τὴν παρου-
σίαν τῆς Τριασίου ἐπὶ τῆς Πάρνηθος, ἀνεκά-
λυψε τελευταῖον ἐντὸς τῆς ἰδίας ὄροσειρᾶς μέ-
λανας ἀσβεστολίθους ἐστρωμένους ἐντὸς σχι-
στολίθων καὶ κροκαλοπαγῶν καὶ φέροντας φου-
σουλίνας τῆς ἀνωτέρας λιθάνθρακοφόρου περιό-
δου. Ὁ αὐτὸς παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι ἐπὶ τῆς
νήσου Ἀμοργοῦ ὑπάρχει σχιστολιθικὴ διάπλα-
σις, τῆς ὁποίας οἱ λιθολογικοὶ χαρακτῆρες εἶνε
ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τῶν ἀνωτέρω σχιστολίθων».

Συνεδρίασις τῆς 18 Ἰανουαρίου 1909. «Ὁ
κ. Κ. Κτενᾶς παρατηρεῖ σχετικῶς μὲ τὴν ἀνω-

τέρω ἀνακοίνωσιν, ὅτι ἐμελέτησε πρὸ μηνῶν
τοὺς ἐκρηξιγενεῖς σχηματισμοὺς τῆς Πάρνηθος,
οἵτινες εἶναι λίαν διαδεδομένοι εἰς τὸ ἀνατολι-
κὸν μέρος (Τατόϊ—Κατσιμίδι—Κιοῦρκα), ὅπως
καὶ εἰς τὸ δυτικὸν (Κλεισιτά), καὶ οἵτινες συν-
δέονται μὲ τὰς σχιστολιθικὰς ζώνας καὶ τὰς
ἀσβεστολιθικὰς τῶν ἐνστρώσεως.

Καίτοι γενικῶς τὰ ἐκρηξιγενῆ πετρώματα
δὲν ἀνήκουσιν εἰς ὄρισμένας γεωλογικὰς περιό-
δους, ἐν τούτοις δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ συμ-
περάσματά τινα ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν
τῆς λιθάνθρακοφόρου. Τὰ πετρώματα ταῦτα
ἀνήκουσι πραγματικῶς εἰς χαλαζιακοὺς κερασο-
φύρας καὶ εἰς τόφρους αὐτῶν¹. συνίστανται
ἐκ χαλαζίου καὶ ἀλβίτου μετὰ κυριώδους μάζης
μικρολιθικῆς ἢ ἀμόρφου· σχηματίζουσι δὲ κοί-
τας καὶ στρώματα ἐντὸς τῶν ψαμμιτῶν καὶ
σχιστολίθων. Ὑπάρχει ἐπομένως καταπληκτικὴ
ἀναλογία μετὰ τῶν καὶ τῶν κερασοφυρι-
κῶν σχηματισμῶν τῆς Βεστροφάλιας καὶ τῶν
Fichtelgebirge (Lossen, Mügge). Ὅθεν
δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι αἱ ἀρχαιότεραι
τῆς λιθάνθρακοφόρου διαπλάσεις εἶναι πιθαν-
ὸν ἀνεπτυγμένα ἐπίσης εἰς μεγάλην κλίμακα
ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Πάρνηθος.

Συγχρόνως παρατηρεῖ ὁ κ. Κ. Κτενᾶς, ὅτι
πλησίον τῆς Κορομηλιάς ἐμφανίζεται κροκαλο-
παγῆς, τοῦ ὁποίου αἱ κροκάλαι ἐκ πρασινολί-
θων καὶ χαλαζιακοῦ πορφύρου εἶναι λιθολογι-
κῶς ἀνάλογοι πρὸς ἐκείνας τοῦ ἰουρασίου κρο-
καλοπαγῶς (kiméridgien) τῆς Ἀργολίδος».

Κ. ΚΤΕΝΑΣ

1. Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀσπροχώματος, διὰ
τοῦ ὁποίου στρώνονται οἱ κήποι τῶν Ἀθηνῶν καὶ πε-
ριχώρων (σημ. προστεθεῖσα).

*Ὁ διεθνῆς Σύνδεσμος πρὸς δοκιμὴν οἰ-
κοδομησίμων ὕλων καλεῖ τοὺς κ.κ. Μηχα-
νικοὺς τῶν διαφόρων Κρατῶν εἰς τὴν συγ-
κρότησιν τοῦ 5ου Συνεδρίου ἐν Κοπενάγῃ
τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Πληροφορίαι
λεπτομερεῖς δίδονται ἐν τοῖς γραφεῖσι τοῦ
Συλλόγου.*

D. E. Tsakalotos, Sur le système binaire
nicotine et eau. — Bulletin de la Société chimique
de France 1909, τ. Μαΐου, σελ. 397-405.

Ph. A. Guye et D. E. Tsakalotos, Sur
la détermination rigoureuse de l'eau de cristallisation
appliquée aux recherches sur les poids
atomiques. — Journal de Chimie phys. 1909, τ.
Ἀπριλίου, σελ. 215-231.